

POROČILO – OŠ CIRILA KOSMAČA PIRAN

»UNESCO PROJEKT: Stara igr(ač)a za novo veselje«

V letošnjem šolskem letu smo se na celotni šoli ciljno usmerili v vsebine trajnostnega razvoja. V skrbi za naš planet smo se aktivno lotili reševanja problematike pretiranega onesnaževanja, ki nastane zaradi prekomerne potrošnje. Učenci so se strinjali, da je prijetnejše živeti v čistem, zdravem in prijaznem okolju. Spraševali smo se, kaj pa lahko naredimo, da bo odpadkov vse manj? Otroci so se zavedali, da je najmanj, kar lahko naredijo, to, da smeti odvržejo v koš. Vendar to še ni dovolj.

Na šoli smo izpeljali akcijo rabljenih oblačil. Učenci so prinašali v šolo oblačila, ki so jih prerasli.

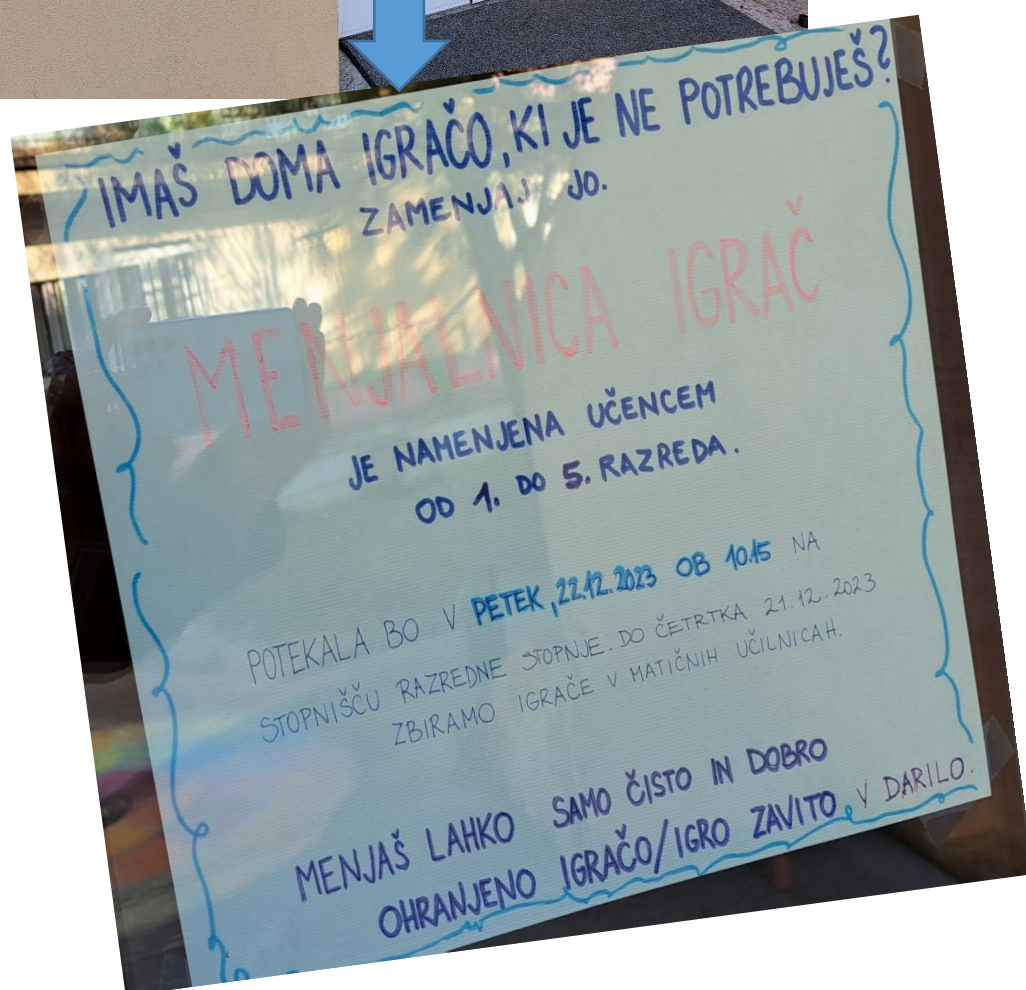
V pred božično-novoletnem času smo se z učenci pogovarjali, da imajo nekateri otroci na svetu malo igr(ač) oz. samo take igr(ač)e, ki si jih izdelajo sami. Vendar pa na svetu obstaja tudi veliko otrok, ki imajo ogromno igr(ač), med katerimi so tudi takšne, s katerimi se ne igrajo več. Učence sem spodbudila, naj razmislijo in naštejejo vzroke.

Učenci so predlagali, da organiziramo menjalnico igr(ač), kjer bi igr(ač)am, s katerimi se ne igramo več, dali še eno priložnost. Stara igr(ač)a lahko drugemu otroku prinese veliko novega veselja.

Naredili smo načrt, kako se bomo lotili menjalnice igr(ač). Najprej smo si zadali, da bomo med svojimi igr(ač)ami poiskali eno staro igr(ačo), ki je še dobro ohranjena in čista, ter jo podarili svojemu sošolcu ali sošolki in jih s tem razveselili.

Oblikovali smo obvestilo za starše, v katerega smo zapisali vse potrebne podatke o naši akciji. Menjalnico igr(ač) smo se odločili izpeljati zadnji dan pouka pred božično-novoletnimi počitnicami. V akciji naj bi sodelovali vsi učenci od prvega do petega razreda na matični šoli OŠ Cirila Kosmača Piran.

Na vhodna vrata šole smo razobesili plakat.

Sporočilo učencem smo predali tudi po šolskem radiu.

Vsi učenci od 1. razreda do 5. razreda na matični šoli so lahko sodelovali v akciji. Igrače so se zbirale po učilnicah. Vsak dan smo bili v večjem pričakovanju. Zanimalo nas je, kaj se skriva v lepo zavitih paketih in težko smo dočakali zadnji dan pouka, ko smo se končno zbrali. Po malici smo prinesli vsi naše paketke na kup. Vsako darilce je dobilo svoje številko. Vsi so se strinjali, da v primeru, če izžrebajo svojo številko, žrebanje ponovijo.

No, in žrebanje se je končno začelo ... ko si prišel na vrsto, si najprej izžrebal številko in potem poiskal svoj paketek, ki se je skrival pod to številko. Koliko veselja in koliko pričakovanja! Seveda so najprej prišli na vrsto prvošolci.

Petošolke so jim prijazno pomagale poiskati pravo številko in njihovo darilce.

Potrebno je bilo veliko strpnosti in potrpežljivosti, da smo žrebanje izpeljali do konca.

Nekateri so bili med odpiranjem vidno slabe volje, drugi pa niso mogli skriti svojega veselja.

Po odpiranju daril je sledilo vprašanje, ali smo vsi zadovoljni s svojo »novo« igračo.

Učenci so sami predlagali, da če kdo ni zadovoljen s svojo igračo, jo lahko poskusi zamenjati s sošolcem ali

sošolko, ki se z zamenjavo strinja.

Na koncu je kar nekaj otrok dvignilo roke, da so bili z današnjo akcijo zadovoljni, saj smo na tak način zmanjšali količino odpadkov.

V projektu smo sodelovali učenci in učiteljice:

1. a – Katarina Petrič
1. c – Katja Sidar
2. a – Senja Rojc Križman
3. a – Vika Kuštrin
4. a – Zlata Milič
5. a – Tanja Sambolec

Zapisala Senja Rojc Križman